

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Seculum XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

quarum alterâ Nassovium Comitem Molsbergo molestum repres-
 fit, alterâ verò Wefaliam rebellem subegit, novo pyrii pulveris
 & bompardarum usu victor. Deinde auxilio fuit Friderico Co-
 loniensium Electori contra Engelbertum Marckanum Comitem,
 quem mox alii vel secuti, vel æmulati Wenero bellandi campum
 aperuerunt. Anno ab hoc altero, nimirum 1400. Wenero & E-
 lectoribus reliquis consilium ineundum fuit de Wenceslao ignavo
 Imperatore exauthorando, quòd tum Hussitarum hæresis in Bo-
 hemia maximè eiusdem indulgentiâ cresceret, tum etiam causæ
 plurimæ insignem Imperatorem desiderarent. Electi proinde in
 Imperatores Fridericus Dux Brunsvicensis, & hoc mox sublato
 Jodocus Moraviæ Marchio: hoc item brevi defuncto Ruper-
 tus Palatinus placuit. Ruperto in Italiam profecto, & inde Tre-
 viros reverso, Wernerus interea instauratum ab incendiis Wit-
 lichium egregii operis castro communire cœpit, atque infra Con-
 fluentiam Wernersecum arcem erexit. Tandem licet senio con-
 fectus, Theodorico tamen Coloniae Archiepiscopo adversus cives
 suos cum copiis subvenit; at inde brevi in arce Burenbergica
 morbo extinctus est an. 1418. Sed. an. 30.

S E C U L U M X V .

XCIV. OTTO. LXVIII. ARCH.

XXIII. EEECTOR.

Otto è Ziegenhemiorum Comitum stirpe progenitus, &
 munere Præpositi in æde Trevirorum princeps ita est fun-
 ctus, ut Canonicorum omnium calculis electus, testibus
 lacrymis tantam dignitatem seriò deprecatus fuerit, non nisi mul-
 torum precibus, & vi amica in Trevirensium Sedem elatus. Post
 sedatos continuo Coloniae motus, Treviros reversus ad deprava-
 tos multorum mores castigandos animum appulit, ipse exemplo

ri-

rigidæ castigatæque vitæ amator prævius. Mox inde Martini V. Rom. Pontificis, à quo Pallium accepit, hortatu arma in Hussitas unà cum sociis Principibus convertit, eventu minùs secundo. Inter publicos tumultus Hierosolymam adeundi sacra voluptate captus, abiit, rediitque Clericorum mores multis consiliis & violentis remediis curaturus. Verùm cùm votis non responderet eventus, animo magis quàm corpore cœpit laborare, & animam suam modis & mediis optimis curare, mortem præveniendam ratus. Confluentiâ Treviros funus perlatum, ad aram Magnæ Virginis est depositum hoc cum elogio: *Humilitatis exemplar, Ecclesiasticæ reformationis zelator, Iustitiæ, Veritatis & Pacis plantator, Eleemosinarum largus Dator, requiescat.* Ottone vivis erepto Udalricus de Manderscheid, & Jacobus Sirkius primæ notæ Canonici à pugnantibus partibus delecti, dum causam dubiam egerunt Romæ, Pontifex Martinus V. utroque vivere ac valere iussit, Spirenses Episcopum multis modis celebratum, Archipræsulem Trevirorum simul constituit & confirmavit, qui fuit

XCV. RABANVS. LXIX. ARCH.

XXIV. ELECTOR.

Rabanus cognomento Helmstadius, quem tamen Eugeni-
us IV. Martini Successor contra Udalricum Manderscheidium pertinaciter suo in proposito persistentem de-
nuo confirmatum propugnaret, pars tamen Clericorum & Nobilium in dies major, Udalrico majori studio partim favere cœpit, partim favere non destitit, in subsidium vocatis si non magicis, saltem obscuris artibus; quibus tamen profecere parùm, aut nihil. Rabanus ergo ringentibus hostibus in Sede communitus, post breve temporis intervallum à Comite Virneburgico armis petitur. Ut pacem quovis auro pretiosorem daret, & datam conservaret, oppignorationem Schönecei, Schöneburgi, Dunæ, Kempenichii, & Hamersteinii pro 4500. aureorum summa admisit; unde

R

rursus

rursus diræ & iræ, præsertim cùm ærarium exhaustum clamitent, qui fortè exhauserant. Tot inter fyrtes & charybdes medius Rabanus, Joannem Episcopum Leodiensem in Adjutorem sibi delegit, telonium & vectigal urbis Marcetumque Sirckii quondam æmuli partibus pro crediti pignore cessit, Episcopatum suum servata in sustentationem auri summa non magna dimisit, æs alienum jam priùs contractum debitis novis augere coactus, morti & Pontifici obedientiæ victima cecidit, inter mortales parùm gloriosus, inter immortales, ut pars minor, at melior dicebat, immortalis gloria dignissimus. Mort. an. 1439. Sed. 9.

XCVI. IACOBVS. LXX. ARCH.
XXV. ELECTOR.

Jacobus genere & cognomento Sirckius Udalrico æmulo meritis maior longè, ab Eugenio Pont. confirmatus, Clericos urbem tributorum copiâ ferè suppressam egressos, ad sexennii tributum pro levanda Reipublicæ necessitate pendendum induxit reduxitque, civibus ritè conciliatis. Legationem deinde ob experientiam maximam ad Fridericum Austriæ Archiducem, in Alberti II. Cæsaris defuncti locum non ita pridem evecum suscepit, comes Friderico factus, ad coronam Imperii eidem Aquisgrani imponendam, ibidem Archicancellarii Moguntini Electoris loco perfunctus munere; quam ob rem ab Imperatore Regalibus, ut vocant, ornatus, vectigal Hamersteinianum impetravit, cui etiam Poppardiense accessit. Ut verò ante alios populum Trevirenses sibi arctius devinciret, consules deligendi copiam eidem indulgit, tanto tempore, quanto ipse viveret. Laboravit inde, ut Carolum Gallorum Regem post devictos Anglos nemini non formidatum sibi benevolum redderet. Dum verò unam vitavit, alteram contra se tempestatem excitavit, cùm ipse, & unà Theodoricus Colonienſis Elector in causa Concilii Basileensis Eugenio IV. Pon-

Pontifici palam refragari non sunt veriti. At discussa tandem hac tempestate univērsæ Ecclesiæ maxima, Jacobus Jubilei ergo Romam profectus, dum rediit, Academiae Coloniensium more & ritu formandæ animum applicuit. Ubi dein Nicolao V. Pont. & Friderico Imperatore annuentibus, supremam Metensis Ecclesiæ curam, pro levanda suæ diocesis inopia, in se suscepit, morbo correptus, apoplexiæ tandem succubuit an. 1456. Elector Dei Religionisque cultui impensè deditus. Sed. an. 17.

XCVII. IOANNES LXXI. ARCH.
XXVI. ELECTOR.

Joannes Marchio Badensis à dissidentium in electione Canonicorum parte dum postulatur, admittitur ab omnibus. In eodem virtus eximia, & dispensatio Romana ætatis defectum supplevere: Calistus nimirum III. Pallium, Fridericus verò consueta in Imperio Electoribus insignia Joanni concesserunt. Ita confirmatus & exornatus, ut Trevirensē Senatū populūque devotum sibi redderet, consulum legendorum potestatem eidem & ipse non negavit; unde velut in triumpho 2500. equitum Treviros adveniēti sacramentum cives dixerunt, institutis epulis lautissimis, & adornatis ludis equestribus. Academiae deinde penitus absolvendæ, & Doctoribus instruendæ strenuam navavit operam: anno namque Archiepiscopatus 16. Salutis 1472. Actus, ut vocamus, Universitatis publicus omnium primus est celebratus, quo Archiepiscopus Trevirensis Cancellarius Academiae perpetuus, Conservatores verò Præpositus ædis summæ, Abbas S. Mathie & Prior Carthusiæ, ac demum Rector Nicolaus Raemdonckius renuntiatus est. Jus protectionis civitati duobus aureorum millibus Joannes Elector transcripsit. Hæc Masenius. An. 1473. Fridericum Imperatorem cum Maximiliano filio, & Carolū Burgundorum Ducem cum plurium Ducum ac Principum numero excepit, ubi actum de conjugio Maximilianum inter & Mariam Caroli Ducis filiam ineundo. Legatus ea in re Gandavum missus, ac inde Treviros reversus, gra-

vi cum Manderscheidis Comitibus urbem bello implicitam ritè composuit. Reparandis etiam ædificiis variis intentus, Ecclesiasticam simul disciplinam erexit. An. 1488. bellum Schöneci Superioris, & Bilsteinianæ ditionis causâ à Palatino & Virneburgiis Comitibus motum, Joannem quoque ad sumenda arma excitavit, intercessione tamen Virorum Principum nova pace compositum. Parùm æquo tamen bello se impeditum fuisse, commentario juris sui edito luculenter docuit. A bellis otium nactus, Sacerdotum quorumvis emendandis moribus operam dedit, Synodo hanc in rem Treviris indicta. Correctionem etiam admittere adacta sunt Monasteria diversa, ut emendationem acciperent. Eadem ætate Boppardia urbs privilegiis ab Archiduce Maximiliano confirmatis freta, & nobilium quorundam instinctu irritata, rebellionem est molita, sed anathematis fulmine percussa haud manus dedit. Quare Archipræsul vicinorum Principum ope nixus, obsidione cinctam civitatem ad obsequium reduxit, Anno 1499. cum in arcem Cochimensem divertisset, conclavi pulvis pyreus de industria subjectus & accensus, unâ cum ædificii parte Electorem in auras evibravit, non absque miraculi existimatione servatum. Annis eo ex tempore duobus duntaxat vixit, mortuus an. 1501. Sed. an. 47.

SECULUM XVI.

XCVIII. IACOBVS II, LXXII. ARCH.

XXVII. ELECTOR.

Jacobus II. stemmate Marchio Badensis, Joannis Electoris nepos, Alexandri VI. Pontificis autoritate invitis Canonicis Archipræsul est missus, & ab iisdem admissus denique, postquam Georgius Rheni Comes Palatinus Jacobo oppositus successit jure. Jacobus igitur iam undique in Solio firmatus, Tre-

virorum